

VAŠČAN

Za vas beležimo čas

Gorenjski Glas

Med letom pridobili dodatna sredstva

”Letošnje leto je bilo, kar se tiče aktivnosti in dosežkov Krajevne skupnosti Kokrica, zelo dobro, posebej zato, ker so začetne proračunske težave kazale na to, da ne bo mogoče izvesti večjih investicij.”

Leto se počasi končuje. Katere od načrtovanih investicij so bile realizirane?

”Letošnje leto je bilo precej bolj uspešno, kot je kazalo v času, ko je izšla zadnja številka Vaščana. Zaradi menjave občinske oblasti in težav s sprejemanjem občinskega proračuna je ta stopil v veljavo šele v sredini leta, zato investicij v krajevni skupnosti ni bilo mogoče začeti že spomladi, ko je bil za to najbolj ugoden čas. Poleg tega je bilo v občinskem proračunu za investicije v KS Kokrica namenjenega kar dve tretjini manj denarja, kot smo načrtovali. Svet KS se je zato odločil, da bo letos prioriteto izvedel investicije na Mlaki, tako da smo v začetku novembra skupaj z okoliškimi stanovalci odprli na novo asfaltiran odsek Mlaške ceste v dolžini dobrih 150 metrov, za kar je KS namenila 35 tisoč evrov. Hkrati smo celovito uredili odvodnjavanje in s tem odpravili večne težave ob vsakem večjem neurju, ko je bilo treba ta makadamski odsek ceste znova nasipati in popravljati. Hkrati smo v okviru prvotno predvidenih letošnjih investicij izvedli še preplastitev nekaterih odsekov na Mlaki, predvsem na Štefetovi ulici. Ker so se poleti v občinskem proračunu sprostila nekatera dodatna sredstva, smo zato, ker so imeli že vnaprej pripravljene projekte, v drugem krogu lahko izvedli asfaltiranje cest na Kokrici ter tako zakrpalili Grosovo, Okornovo, Snedicovo in Betonovo ulico, s tem pa preprečili, da bi pozimi na teh poteh nastala še večja škoda. Vrednost del na Kokrici je znašala dobrih 25 tisoč evrov. V oktobru smo od občine pridobili še dodatna sredstva v višini trideset tisoč evrov, s katerimi bomo uredili ekološke otoke in asfaltirali dodatne odseke makadamskih cest na Mlaki. Tako smo od skupaj prvotnih 35 tisoč evrov od Mestne občine Kranj pridobili devetdeset tisoč evrov, kar predstavlja celo nekaj več, kot je bila

Igor Hribar, predsednik KS Kokrica

KS Kokrica deležna za investicije v preteklih letih. Poleg del, ki jih je izvajala KS, je bil zgrajen še dodaten pločnik od gostilne Lakner do Mercatorja. S tem smo zagotovili tudi večjo prometno varnost na križišču Ceste na Rupo in Ceste na Brdo, ki je doslej predstavljalo kritično točko.

Kaj si krajan lahko obetajo v prihodnjem letu?

”Idej ni zmanjkalo, zato se bomo v prihodnjem letu ob zavedanju, da bo težko zagotoviti potrebna investicijska sredstva, predvsem zaradi finančnih težav, v katerih se je znašla občina, usmerili predvsem v pripravo projektne dokumentacije za izvedbo večjih gradbenih del v KS. Tako bomo pripravili vso potrebno projektno dokumentacijo in pridobili gradbeno dovoljenje za celovito obnovo kulturnega doma na Kokrici, v katero sodijo tudi protipotresna, protipožarna in hidro sanacija objekta, v projekt pa bomo vključili tudi načrte za gradnjo medgeneracijskega centra. Hkrati z načrti za kulturni dom v prihodnjem letu načrtujemo za pripravo projektne dokumentacije in pridobitev gradbenega dovoljenja za športni park na Čukovi jami, s čimer želimo po dolgih letih zatišja in neurejenega stanja aktivno začeti priprave na gradnjo in dokončno ureditev parka, ki ga potrebujejo tako krajanje kot drugi občani. Letos so namreč potekala intenzivna usklajevanja med družino Zabret kot lastnikom in upravljavcem Bobovških jezer, KS, občino in zavodom za varstvo naravne dediščine. Slednji mora namreč izdelati in določiti varstvene po-

goje, s katerimi bodo opredeljeni možnost gradnje objektov, tipi posegov v habitat ter pogoji za izvajanje športno-rekreativnih in drugih dejavnosti na zavarovanem območju. Do konca letošnjega leta naj bi ministrstvo za okolje in prostor izdalo novo uredbo za varovanje bobovških Jezerc, ki naj bi bila podlaga za zagon aktivnosti za celovito ureditev območja. Družina Zabret na svojem delu predvideva ureditev avtokampa, igrišč in ureditev obale za kopanje, ribarjenje in druge aktivnosti, ki so se v Čukovi jami vedno izvajale. KS na svojem delu načrtuje gradnjo parkirišča, prostora za piknike, na območju zdajšnjega nogometnega igrišča pa gradnjo več večnamenskih igrišč in postavitev kakšnega gostinskega objekta, v katerega bi lahko vlagal tudi zasebni investitor. KS in občina namreč ne bosta mogli zagotoviti vsega denarja za celovito ureditev območja, zato bomo iskali tudi zasebnega partnerja. Za pripravo dokumentacije za kulturni dom in Čukovo jamo bo potrebnih okoli sedemdeset tisoč evrov, pripravljena dokumentacija pa bo omogočala tudi kandidiranje za evropska sredstva. Tretja večja planirana investicija je obnova mrljskih vežic na pokopališču - vrednost projekta bo znašala okoli devetdeset tisoč evrov, financirala pa se bo neposredno iz občinskega proračuna. Upamo seveda, da bomo v proračunu s pogajanjem, ki ravno sedaj intenzivno potekajo, pridobili sredstva za vse tri investicije, prve reakcije pa kažejo, da to ne bo tako enostavno doseči. Kljub temu smo še vedno optimisti, saj so investicije nujno potrebne za nadaljnji razvoj KS.”

Kdaj je predvidena gradnja kanalizacije?

”Letos so bili v pripravi projekti za gradnjo kanalizacije na Kokrici, ki bo potekala v okviru projekta Gorki, za katerega je občina vložila tudi vlogo za pridobitev evropskih sredstev, a na odločitev pristojnega ministrstva še čakajo. V drugi polovici leta so se pripravljali potrebni projekti in dokumentacija za naselje Kokrica. Načrti predvidevajo gradnjo in obnovo fekalne in meteorne kanalizacije v celotnem naselju Kokrica in priklop več kot 95 odstotkov objektov na novo omrežje. Akcijski program je sicer predvideval začetek del na Kokrici v drugi polovici leta 2012, a točnega datuma še ni mogoče določiti, ker se ne ve, kdaj bo ministrstvo za okolje potrdilo vlogo Mestne občine Kranj ter zagotovilo sredstva za obnovo centralne čistilne naprave in gradnjo potrebne kanalizacije. Gradnja naj bi trajala dobri dve leti, kar bo v tem času za naselje predstavljalo precejšnjo obremenitev. Predstavniki KS smo bili aktivno vključeni v pripravo projektov, opozorili smo na specifičnosti posameznih ulic, tako da bo projekt čim bolj odražal dejansko stanje ter potrebe in želje krajanov. Gradnja bo potekala skorajda v celoti po javnih poteh, za tista dela, ki se bodo dotikala zasebnih parcel, pa so bile že pridobljene služnosti, s čimer je omogočen nemoten začetek del.”

VAŠČAN

Vaščan je priloga Gorenjskega glasa o Krajevni skupnosti Kokrica.

Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa.

Odgovorna urednica: Marija Volčjak

Urednik: Simon Šubic

Telefon: 04/201-42-00, faks: 04/201-42-13,

e-pošta: info@g-glas.si.

Oglasno trženje: Miroslav Cvjetičanin, tel. 04/201 42 44,

031/614 467, e-pošta: miroslav.cvjeticanin@g-glas.si.

Tehnični urednik: Grega Flajnik

Izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Bleiweisova cesta 4, Kranj;

priprava za tisk: Gorenjski glas; tisk: Tiskarna Littera picta, d.

o. o.; distribucija: Pošta Slovenije.

Vaščan, številka 2, je priloga 93. številke Gorenjskega

glasa, ki je izšla 22. novembra 2011. Naklada je 1100 izvodov.

Prejmejo jo vsa gospodinjstva v krajevni skupnosti Kokrica.

Naslovnica: Adventni venček v moderni obliki

Foto: Tina Dokl

Krajevna skupnost Kokrica, Cesta na Brdo 30, Kokrica

Kako kaže s širitvijo vrtca in gradnjo telovadnice pri podružnični šoli?

”Z občino smo imeli v drugi polovici leta kar nekaj razgovorov za ureditev problematike podružnične šole. Občino smo opozorili na potrebo po razširitvi vrtca in gradnji telovadnice. Glede vrtca je bila dana informacija, da se v prihodnjih letih predvideva gradnja novega vrtca na območju vojašnice, zato širitev oddelkov vrtca na Kokrici ni predvidena, gradnja telovadnice pa bo vključena v dolgoročno strategijo občine. To pomeni, da bo treba narediti še precej korakov za to, da bo gradnja nove telovadnice postala realnost.”

Če torej potegnemo črto pod letošnjim letom, je bilo, kar se tiče aktivnosti in dosežkov KS, zelo dobro, posebej zato, da so začetne proračunske težave kazale na to, da ne bo mogoče izvesti večjih investicij. Za to, da smo imeli pripravljene projekte in smo se hitro odzvali na ponujene možnosti, in za to, da smo lahko izvedli vsa načrtovana dela, gre posebna zahvala vsem članom sveta KS Kokrica, še posebej pa se želim zahvaliti vsem društvom v KS, ki so letos poskrbela za številne in kvalitetne prireditve, ki so bodisi na športnem, gasilskem, turističnem in kulturnem področju poživile naše življenje. Vsem skupaj gre zato na koncu tudi voščilo. Vsem nam želim uspešno, zadovoljno novo leto in čim bolj mirne in vesele praznike.”

Simon Šubic

V spomin padlim

Tudi letos smo na našem pokopališču pri spomeniku padlim partizanom izvedli žalno slovesnost v čast krajanom Kokrice, ki so žrtvovali svoja mlada življenja za svobodo slovenskega naroda. Na prireditvi v organizaciji Krajevnega združenja borcev za vrednote NOB Kokrica in Sveta KS Kokrica so sodelovali učenci podružnične šole pod vodstvom učiteljice Anite Žibrek, recitatorja Tineta Miklavžiča in vokalne skupine Kokrčan, pod vodstvom Ignaca Gorjanca. Predsednik borčevske organizacije Brane Virant je v govoru orisal strahote vojne in se posebej spomnil vseh tistih, ki so v borbi proti okupatorjem in njihovim pomagačem žrtvovali svoja življenja. Delegacija pod vodstvom bivšega partizana Vladimirja Kavčiča pa je položila venec na grob padlim borcem in s tem dejanjem simbolično počastila padle.

Pred sedmimi desetletji je na naših tleh kot tudi po skoraj celi zemeljski obli divjala surova in neusmiljena vojna, ki je zahtevala na milijone mrtvih. To je bil čas, ki ni prizanašal nikomur, to je bil čas, ki je zlasti pri nas pomenil tudi boj za obstanek naroda, čas usodnih prelomnic, ki so iz dečkov delale može in iz občutljivih mladenk in mladincev neuklonljive borce. To je bil tudi čas, ki je v narodu poiskal najboljše, in žal tudi čas, ki je na površje prinesel pleve. To so bili tisti, ki niso premoogli dovolj prenosa in poguma, tisti, ki so od okupatorja, najprej od Italijanov, nato od Nemcev,

sprejeli orožje, uniforme in tudi plačilo za ujanje in pobijanje svojih rojakov. Zato je bila ta vojna še posebej umazana in skrajno surova.

Čeprav je našo domovino napadel in okupiral najmočnejši in najstrašnejši vojni stroj tistega časa, to ni zlomilo niti prestrašilo številnih zavednih Slovenk in Slovencev, ki so odšli v gozdove in za ceno lastnih življenj in življenj svojih najbližjih organizirali upor. V peklu II. svetovne vojne so iz malih ljudi postali veliki junaki, iz trpečih, preganjanih, izkoriščanih, brezposelnih, od tujcev ponižanih in zasramovanih, ranjenih od vsakovrstnih krivic, so se rodili uporniki. V boju se je kalilo jeklo. Vzdržali so najhrabrejši in najbolj vztrajni, vsak s svojo skrito bolečino in rano. To jim je dajalo moč, kako je treba vztrajati in se boriti.

Mnogi, ki so odšli v gozdove in od tam spočetka skoraj goloroki napadali tujega zavojevalca, so se zavedali, da lahko v tem boju izgubijo največ, kar imajo, to je svoje življenje. Zaveščeno so žrtvovali svoje sanje, svoje ljubezni, svoje želje in načrte za boj za svobodo. Ne toliko za svojo svobodo, kot za narodovo v celoti. In v tem boju so zmagali in premagali največje zlo tistega časa. Žal tudi za ceno mnogih, premnogih življenj. Zato je prav, da se z vsakoletno komemoracijo spomnimo teh nesebičnih, pogumnih in poštenih hčera in sinov slovenskega naroda. Slava jim!

Brane Virant

CVETLIČARNA CVET

Cvet, d. o. o., Kranj
Cesta na Rupo 18
Kokrica
4000 Kranj
tel.: 04/204 77 00
gsm: 040/201 271

Delovni čas:
od 8. do 19. ure
ob sobotah
od 8. do 13. ure

Z vami smo že dvajset let, zato bi se radi vsem krajanom in krajanom zahvalili za vsak obisk v naši cvetličarni posebej. Z vami nam je uspelo vsako leto najti nove motive in veselje do dela, ki ga najraje opravljamo in s katerim upamo, da smo vsaj za trenutek polepšali življenje vam in vsem tistim, katerim je bilo cvetje namenjeno.

Cvetličarna Cvet se bo še naprej trudila ostati med vami in vam ponujati velik izbor najlepšega cvetja. Obiščite nas v prihajajočih prazničnih dneh in se prepričajte o naši pestri izbiri.

V prihajajočem letu 2012 vam želimo veliko lepih trenutkov, zdravja in veselja.

Končno smo ga dočakali!

V drugi polovici meseca oktobra smo ga končno dočakali tudi mi, prebivalci najsevernejšega kraka Mlaške ceste: dolgo in težko pričakovani asfalt.

Pred 48 leti je bila zgrajena dovozna makadamska pot na breg za Nunarjevo kmetijo na Mlaki, z namenom dovoza do tamkajšnjih parcel in njiv. Z leti je bilo na teh parcelah zgrajenih pet stanovanjskih hiš, pred nekaj leti pa na travniku za kmetijo še štiri, od tega dve dvostanovanjski hiši. Vsa leta je bila pot v zasebni lasti, zato stanovalci hiš, ki smo jih zgradili na teh parcelah, nismo imeli pravice posega vanjo, razen vzdrževalnih del. Pred petimi leti pa je bila pot prepisana v občinsko last, zato smo si na KS Kokrica takoj pričeli prizadevati za njeno asfaltiranje. Poskušali smo seveda tudi že prej, a smo vedno dobili enak odgovor, da je pot zasebna in denarja v ta namen ni.

Makadamska pot je bila veliko breme ne samo za nas, uporabnike, temveč za vse krajane stare Mlake, saj je ob vsakem večjem deževju voda prinesla na glavno Mlaško cesto tudi pol kubičnega metra, včasih tudi več, peska in

pot temeljito razkopala. Mlaška cesta kakor tudi naša pot sta bili takrat komaj prevozni. Zato smo v takih primerih nekateri zavihali rokave in pesek s samokolnicami zvozili nazaj na pot, seveda do naslednjega večjega dežja, tudi večkrat na mesec. Pred leti, ko je pot prešla v občinsko last, nam jo je začelo urejati in nasipati kranjsko Komunalno podjetje, vendar je

taka makadamska pot kakor vreča brez dna, saj noben asfalt ni tako drag kot pa skozi leta stane vzdrževanje takšne makadamske poti. Edina rešitev je bila preplastitev z asfaltom. To se je tudi končno zgodilo v mesecu oktobru, ko smo se 28. oktobra lahko prvič zapeljali po novem in lepem asfaltu. V soboto, 5. novembra, pa smo v ta namen pripravili odprtje in povabili

župnika Jožeta Kluna, da nam je cesto blagoslovil, ter predsednika KS Kokrica Igorja Hribarja, da je skupaj z Lovrom Sajovicem, ki je to pot pred 48 leti tudi zgradil, pre-rezal trak in pot predal namenu.

Zato se v tem članku v imenu vseh stanovalcev tega dela Mlaške ceste iskreno zahvaljujem Krajevni skupnosti Kokrica, ki je končno zbrala in namenila denar tudi za ta del Mlake in rešila to veliko črno piko na svojem zemljevidu. Seveda pa gre zahvala tudi Niku Drinovcu, ki je v imenu KS skrbel za izvedbo del. Rad pa bi napisal tudi zahvalo za potrpežljivost vsem, ki so se vsa ta leta ob vsakem dežju jezili nad veliko lužo in blatom na ovinku, čeprav smo bili najbolj jezni verjetno mi, ki smo se po luknjah, blatu in prahu s težavo prebijali do svojih domov. Vsi upamo, da smo s tem naredili velik korak k lepšemu videzu našega kraja, večji varnosti in boljšemu počutju vseh krajanov.

Miran Šifrer

VSE ZA MALE ŽIVALI IN AKVARISTIKO

KVALITETA, UGODNE CENE, ZNANJE ZAPOSLENIH

AMAZONA d.o.o.
zbirajmo metaljčke

PRAVILA ZBIRAJMO METALJČKE
VSAKIH DOPOLNJNIH 10EVROV NAKUPA PRINAŠA ENEGA METALJČKA
KO ZBERETE POLN KARTONČEK BOSTE PRI NASLEDNJEM NAKUPU DELEŽNI 10% POPUSTA.
POPUSTI SE NE SESTEVAJO IN NE VELJA ZA PRODUKTE, KI SO V AKCIJI.
PRI NAKUPU, KO ODDASTE KARTONČEK SE METALJČKA NE DAJE.
NOVI KARTONČEK PREJEMTE Z NASLEDNJIM NAKUPOM.
POPUST SE NE MORE NADOMESTITI Z DENARNIM NADOMESTILOM

Prodajalne:

Primskovo, M. Vadnova 19

delovni čas: 8.-19. ure

sobota: 8.-13.30

tel.: 04 20 43 192

Kokrica, Mercator

delovni čas: 8.-19. ure

sobota: 8.-15. ure

Poskrbimo za urejen eko otok

Pri trgovini Mercator na Kokrici je že vrsto let postavljen ekološki otok, ki ga zaradi dobre lokacije radi uporabljajo tako naši krajanji kot drugi, zato se pogosto dogaja, da so zabojniki polni, smeti pa se začno nabirati in odlagati kar okoli ekološkega otoka. Razmere so včasih nevdružne, zato je poslovodstvo trgovine KS opozorilo, da bo v primeru, da se bo takšno stanje nadaljevalo, treba eko otok odstraniti. Zato KS naproša vse uporabnike, da se držijo navodil in odlagajo samo tiste odpadke, ki na eko otok sodijo. Če so zabojniki polni, naj odpadke odložijo na drugih eko otokih, ki jih je v KS Kokrica kar šest. Osebe trgovine Mercator si posebej prizadeva za urejenost okolice trgovine, zato je prav, da k urejenosti prispevamo tudi sami, saj si nihče ne želi, da bi bilo eko otok treba dejansko odstraniti.

KS Kokrica

Vsaka privarčevana kapljica vode nekaj pomeni.

- Preverim, ali vodovodne pipe dobro tesnijo.
- Vrt in travo zalivam z deževnico.
- Pri pranju avtomobila uporabljam vodo iz vedra in gobo.
- Pri hitrem tuširanju porabim veliko manj vode kot če se kopam v kadi.
- Med umivanjem zob zapiram pipo.
- Ne pretiram z uporabo čistil.
- Pomivalni in pralni stroj vklapim le takrat, ko sta polna posode oz. perila. Če ne gre drugače, količini perila prilagodim nivo vode (pralni stroji omogočajo nastavev polovične količine vode) oziroma izberem krajši program.
- Pri ročnem pomivanju posode natočim vodo v korito ali skledo, pod tekočo vodo jo samo splakujem.

Redno praznim greznico.

- Upoštevam zakonsko določilo in greznico spraznim najmanj na vsake štiri leta. S tem preprečim onesnaževanje okolja.
- Praznjenje greznice naročim pri Komunalni Kranj, saj je podjetje pooblaščen za praznjenje greznic ter prevzem in predelavo gošč.
- **Greznične gošče vsebujejo veliko okolju in zdravju škodljivih snovi, zato jo je prepovedano odvažati na javne ali kmetijske površine.**

Ločujem odpadke!

- Pomembno je, da so odpadki pravilno ločeni že na izvoru, torej v vsakem gospodinjstvu. To je tudi pogoj, da se lahko predelajo.
- Odpadno kovinsko, plastično, papirno in sestavljeno embalažo odlagam direktno v svoj **zabojnik za odpadno embalažo** (zeleni zabojnik z rumenim pokrovom). Pred odlaganjem embalažo izpraznim in stisnem, da zmanjšam volumen. S tem prihranim na prostoru, sicer je zabojnik prehitro poln.
- Časopisni papir, reklame in podobno odložim v zabojnike za papir na **ekološkem otoku**. Revijam in prospektom odstranim folijo.
- Pri stekleni embalaži odstranim kovinski oziroma plastični pokrov. Stekleno embalažo odložim v zabojnik za steklo, kovinski oziroma plastični pokrov pa v zabojnik za plastenke in pločevinke.
- Vse ostale vrste odpadkov lahko pripeljem v **zbirna centra Tenetiše ali Zarica**.
- Odvoz kosovnih odpadkov naročim z **dopisnico**.

Varčujem z energijo.

- Ugašam luči.
- Izključim aparate, ko jih ne uporabljam. Aparati tudi v stanju pripravljenosti porabijo veliko energije.
- Odločam se za energijsko varčne naprave.
- Namesto klasičnih uporabim varčne sijalke.

Odgovorno ravnam z nevarnimi odpadki.

- Nevarnih odpadkov nikoli ne odložim skupaj z ostalimi odpadki v zabojnike.
- Nevarne odpadke odložim ločeno. Pripeljem jih v **zbirni center** za ločeno zbiranje odpadkov ali pa jih oddam v času **akcije zbiranja nevarnih odpadkov**.
- Odpadnega motornega ali jedilnega olja ne zlivam v straniščno školjko, odtok ali kanalizacijo.
- Doma odpadno jedilno olje vlijem ali v plastenke ali v steklenice oz. katerokoli drugo primerno embalažo.
- Zavedam se nevarnosti nepravilnega odlaganja baterij, čistil, kozmetike, zdravil, barv, lakov, jedilnega in motornega olja, akumulatorjev, kemikalij, pesticidov, umetnih gnojil.

Biološke odpadke odlagam ločeno.

- Kompostiram na vrtu in tako sam poskrbim za svoje biološke odpadke. Iz njih pridelam naravno gnojilo za vrt.
- Kompostiram lahko tudi s pomočjo posode »Organko«.
- Če ne želim kompostirati, imam v najemu zabojnik za biološke odpadke. **Bioloških odpadkov nikoli ne odložim v navadnih plastičnih vrečkah, saj s tem onemogočim proces predelave. Uporabljam biološko razgradljive vrečke.**

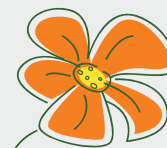
Najboljši odpadek je tisti, ki sploh ne nastane.

- Izogibam se nepotrebnih embalaži.
- Izogibam se izdelkom za enkratno uporabo.
- Izberem povratno embalažo.
- Hrane ne zavijam v odvečno folijo ali papir. Uporabim plastične posode.
- V trgovino se odpravim z nakupovalno vrečko oz. košaro.
- Podarim stvari, ki jih ne potrebujem več.

Odgovorno nakupujem.

- Ne pretiram, kupim le tisto, kar potrebujemo.
- Kupujem okolju prijazne izdelke, ki so narejeni iz recikliranih materialov oziroma se lahko predelajo.
- Izogibam se izdelkom, ki vsebujejo nevarne snovi.
- Sem pozoren na ekološke znake na embalaži izdelka. Ti znaki označujejo, da je izdelek prijazen do okolja.
- Izogibam se uporabi pršil v dozah na potisni plin.
- Kupujem univerzalna čistila. Izogibam se izdelkom, namenjenim specifični uporabi, saj je v njih večja koncentracija nevarnih snovi.

Spet od Litije do Čateža

Lepo novembrsko sobotno jutro je razveselilo obraze udeležencev. Še preden so zapeli petelini, smo se pisana družina krajanov odpeljali z organiziranim avtobusnim prevozom proti Litiji. Med vožnjo ni manjkalo smeha in veselja. Moči za kasnejše nadaljnje korake smo si nabrali z žlahtno kapljico oz. šilcem "ta močnega".

Litija nas je pričakala v tradicionalni jesenski idili. Konec posedanja in poležavanja po avtobusnih sedežih. Sledila je prijava. Litija z Levstikovo ulico je pomenila izhodiščno točko množičnega potovanja proti Čatežu. Mimo Kulturnega doma v Šmartnem pri Litiji proti šmartinski cerkvi in že smo bili na asfaltirani cesti proti Radečam. Nekoliko višje se nam je odprl prelep pogled na Šmartno. Prečkamo regionalno cesto proti Moravčam in pot nadaljujemo skozi gozd do Jelše. Pot je šla naprej po odprtem slemenu z lepim razgledom do zaselka Rodni Vrh s tremi domačijami. Mimo Bajernika smo prispeli do Božičkove domačije, kjer je pravo križišče markiranih poti. Nadaljevali smo po Badjurovi krožni poti do vrha Preske. Že smo v bližini liberške cerkve sv. Moharja in Fortunata in zaselka Bič, kjer smo si ogledali staro Medvedovo sušilnico sadja (466 m nadmorske višine). Pot nas je pripeljala do gasilskega doma v vasi Liberga. Tu je bil ob stojnicah z domačo hrano in pijačo čas za krajši počitek in pridobitev drugega kontrolnega žiga. Sledilo je nekaj strmine mimo prvih stanovanjskih in počitniških hiš do osrednjega dela vasi Preska. Tu se odločimo, ali bomo pot nadaljevali do vrha Grmad, ki z dobrimi 700 m nadmorske višine pomenijo najvišjo točko Levstikove poti. Ta predel je dobil ime po grobovih, t. i. grmadah, kjer so po izročilu pokopani tolovaji in razbojniki, ki so jih na tem območju ubili. Lahko pa smo se odločili za krajinsko precej zanimivejšo južno planinsko traso popotovanja. Odločitev, kje nadaljevati popotovanje, je bila prepuščena posamezniku. Obe poti sta vodili proti končnemu cilju Čatežu.

Južni del poti

Začenja se z ogledom nove cerkvice sv. Petra na Ježnem vrhu. Vseskozi smo hodili rahlo navzdol. Srečavali smo prijazne domačine in uživali v pogledu na pokrajino, predvsem pa na stare objekte (toplarji, kozolci, kašče ...). Zelo zanimiva je Zdražnikova zidanica, kjer lahko poskusite domača vina in hrano. Prispeli smo do Poljan, kjer se odpre pogled na cerkev sv. Lucije v Mišjem Dolu. Pogled seže tudi na bližnje in daljne vrhove. Pot nas je vodila do Primskovega, znanega po stari gostilni. Sledil je kratek počitek in pridobitev tretjega kontrolnega žiga. Prijazni domačini so poskrbeli za topel sprejem in prijetno druženje. Na vrhu Primskove gore si je možno ogledati cerkev in grob Jurija Humarja, čudodelnika s Primskovega. Do vrha Primskove gore vodi zelo strm klanec, ki nas je pripeljal do prvih hiš vasi Gradišče. Na stožčastem vetrovnem vrhu 592 m visoke Primskove gore so ostanki obrambnega tabora iz časa turških vpadov. Prispeli

smo v vasico Sevno, kjer pogled seže vse do Gorjancev, Kočevskega in celo do Snežnika. Pot smo nadaljevali skozi Zagrič in v Razborah prišli do kmetije Mrzel. Od tu nas je pot vodila po gozdnatem delu Razbor do središča vasi, kjer smo si ogledali prenovljeno razborško sušilnico sadja. Do cilja na Čatežu nam je ostalo še dobra dva kilometra poti.

Severni del poti

Nekateri smo se odločili za zahtevnejši severni del poti. Pot smo nadaljevali do samotne kmetije pri Lokarjevih (680 m). Med drugo svetovno vojno je tod mimo potekala nemško-

magali pot do cilja. Sledil je še kratek počitek za pridobitev tretjega kontrolnega žiga. Pot po moravški dolini je ravna, ves čas nas je peljala po glavni cesti; peljala nas je tudi mimo ostan- kov gradu Turn. V tem gradu je bil Levstik nekaj let domači učitelj. Z glavne ceste smo zavili proti naselju Okrog. Čakalo nas je vzpenjanje skozi gozd, pa spet navzdol in na koncu dokaj strm klanec do cilja.

Zvonika na cerkvi v Čatežu sta nas opozorila, ne glede po kateri poti smo potovali, da smo na koncu 22 km dolgega popotovanja. Na Čatežu se je trlo ljudi, med njimi tudi politikov, ki so bili še posebno prijazni do volivcev in volivk. S pohodniki so se objemali, se z njimi

italijanska okupacijska meja, ostanki so vidni še danes. Od Grmade pot nadaljujemo skozi gozd, ki je prepreden s številnimi gozdnimi poti in stezicami. Tu je v Levstikovih časih vodila glavna pot med Moravčami in Litijo, kamor so kmetje nosili prodajat češnje in druge pridelke. Pot nas je vodila v Moravško dolino do vasi Gornik, kjer se odpre pogled na okoliške domačije, vinograde in zidanice. Lahko zavijemo do Bojčeve zidanice, kjer je Levstik s prijateljem Radovanom in starim Bojcem kramljal in kaj tudi spil. Tu je nastajalo jedro Levstikovega potopisa. Nato smo se vse do Moravč spuščali v dolino. Ob poti do Moravč je zanimiva še Zidarjeva domačija, kamor je rad zahajal Levstik. Prispeli smo do Resnikove kašče v Moravčah. Tu se je trlo ljudi. Prava domača klobasa in nekaj požirkov vina je večino premamilo in okrepilo, da smo nato lažje pre-

fotografirali, do hoje pa jim je bilo malo mar (razen paradiranja po vaškem trgu gor in dol ...), saj so se večinoma na Čatež pripeljali z avtomobili.

Za nami je bilo peturno popotovanje. Sledila je še sklepna prireditev s pridobitvijo četrtega kontrolnega žiga, spremljanjem govora osrednjega govornika Toneta Partljiča, ki je bil precej drugačen kot pretekla leta. Bil je živahnejši in bolj domač. Druženje z udeleženci, dobra žlahtna kapljica in domača hrana ob zvokih harmonik so pričarali vzdušje, da smo do poznih popoldanskih ur vztrajali na prizorišču. Vaški trg na Čatežu je bil ob 25. jubilejnemu popotovanju in v navzočnosti več desetisočglave glave množice premajhen.

Vsi smo bili enotnega mnenja, da se na podobnem popotovanju vidimo tudi v prihodnjem letu. **Brane Roblek**

Vokalna skupina Kokr'čan

V tem obdobju smo Kokrčani oplemenitili naš repertoar s slovenskimi ljudskimi in umetnimi skladbami, poleg slednjih pa obsega tudi partizanske, cerkvene in dalmatinske skladbe.

Vokalna skupina Kokr'čan je pevska skupina, katera deluje v sklopu Kulturno umetniškega društva Kokrica. Pevski sestav poje štiriglasno. Začetki skupine segajo v leto 1993, ko smo izvedli tudi prve, takrat še malo sramežljive nastope. Seveda se je od takrat spremenilo že precej stvari, zamenjalo se je tudi nekaj članov sestava, a je vse skozi namen skupine ohranjanje slovenske ljudske pesmi in druženje ljubiteljev petja. Od samega začetka pa vse do danes je glasbeno gonilo skupine umetniški vodja Ignac Gorjanc.

Eno izmed poslanstev je ohranjanje slovenske identitete v obliki iskanja in nato izvedbe starih slovenskih ljudskih pesmi. Drugo naše poslanstvo je petje podoknic. Obuditev tega starega slovenskega vaškega običaja nam je bil dolgo zeleni cilj in hkrati izziv. Moramo priznati, da je odziv presegel naša pričakovanja, saj se teh sicer kratkotrajnih nastopov med letom zvrsti kar nekaj deset, kjer tako s pesmijo popestrimo osebne jubileje.

Naša osrednja prireditelja, za katero naš glas ponašamo med ljubitelje petja, pa je seveda naš Pevski večer. V osemnajstem letu delovanja smo ponosni, da je teh za nami že kar šestnajst in da vsako leto izbiramo skupine, ki želijo nastopiti v dvorani Kulturnega doma na Kokrici. Na tej prireditvi namreč v goste povabimo še pet pevskih skupin iz drugih slovenskih pokrajin in s ka-

Kokrčani na zadnjem pohodu od Litije do Čateža

terimi skupaj predstavimo naše glasbene dosežke. Vaščani Kokrice dobro poznajo to prireditelja, veseli pa nas, da v naš prelepi gorenjski konec privabimo še poslušalce iz drugih bolj oddaljenih krajev.

V tem obdobju smo Kokrčani oplemenitili svoj repertoar s slovenskimi ljudskimi in umetnimi skladbami, poleg slednjih pa obsega tudi partizanske, cerkvene in dalmatinske skladbe, ki nam omogočajo večje število nastopov predvsem v domačem kraju. Lokalna podpora preostalim društvom na Kokrici je postala rutina in prav je tako. Torej, če se slučajno prvič vidimo pod vašim oknom ali na katerem izmed naših nastopov, smo prepričani, da boste sedaj vedeli nekaj več o nas.

Znotraj skupine delujejo tudi druge športne dejavnosti, ki so namenjene druženju članov skupine. Tako vsako leto pričetek sezone v začetku septembra obeležimo z planinskim pohodom v hribe, medtem ko zaključek sezone po navadi prvi vikend v juliju pridno

sopihamo na kolesarskem izletu od Kokrice do Umaga. Zadnjih nekaj let pa se udeležujemo tudi pohoda od Litije do Čateža.

Ob izteku leta pa vam, dragi bralci, želimo lepe praznike, obilo zdravja in vse lepo v letu 2012.

Simon Kumer

**Gostilna - pizzerija Brunarica
Martin Štern s.p.
Cesta na Rupo 16, Kokrica
Kokrica, tel.: 04/236 11 11**

**Delovni čas:
pon. - ned.: od 9. - 24. ure
torek zaprto**

V Brunarici Štern Vam v prijetnem domačem ambientu postrežemo z dnevno svežimi malicami, kosili in jedmi po naročilu.

Sprejemamo tudi rezervacije za zaključene družbe.

Rezervacije: 04/236 11 11

**Trgovina
Sončnica**
Milojka Kopač s.p.
Kokrica, C. na Brdo 47, KRANJ

Pri nas vam nudimo vse potrebno za delo na vrtu (semena, zemljo, FFS ...) ter pestro izbiro hrane in pribora za vaše hišne ljubljence

☎ 04/204 72 70, e-pošta: soncnica@siol.net

Želimo vam prijetne prihajajoče praznike!

Devetdeset let aktivnega dela

Leto, ki se počasi izteka, je bilo za kokrške gasilce zelo delavno in naporno, saj kot verjetno že veste, naše društvo letos praznuje visokih in zavidljivih devetdeset let svojega obstoja in delovanja.

Dovolite mi, da v zadnji številki Vaščana pred novoletnimi prazniki v nekaj vrsticah povzamemo delo našega društva skozi celo leto.

V mesecu januarju smo izvedli redni letni občni zbor društva, ki je bil že po tradiciji zelo dobro obiskan. V februarju smo pričeli obnavljati vhod in stopnišče gasilskega doma. Prepleskali smo stene in tla prekrili s keramiko. Tako dom dobiva lep videz tudi v notranjosti. V marcu smo od podjetja Peugeot kupili novo gasilsko vozilo za prevoz moštva GVM-1. Vozilo smo dali v nadgradnjo podjetju IVL z Iga, kjer so namestili svetlobno in zvočno signalizacijo ter vozilo opremili z opremo za vzpostavitvev in vodenje komandnega mesta in centra zvez v primeru večje intervencije. V aprilu smo zaključili obnovitvena dela, kajti pred nami so bili naporni tedni. Začele so se priprave na tekmovanje ustanovnih članov PGD Kokrica, katerega je organiziralo naše društvo, ter občinsko tekmovanje, ki je služilo kot izbirno tekmovanje za napredovanje na regijsko tekmovanje. Naj povem, da sta se dve naši desetini članic uspešno prebili na regijsko tekmovanje, kjer pa je žal zmanjkalo nekaj športne sreče in so za nekaj sekund zgrešile preboj na državno tekmovanje. Dobili smo lep zagon in potrditev, da se z delom in prizadevnostjo lahko doseže lep in viden rezultat, katerega bomo v prihodnjih letih poskušali izboljšati. Mesec maj smo porabili predvsem za priprave na praznovanje obletnice našega društva. V mesecu juniju je bilo v našem društvu zelo napeto. Veliko je bilo pripravljavanja, v zraku pa je bilo čutiti nekaj posebnega. Občutek, ko smo se vsi člani društva zavedali, da so pred nami štirje zelo naporni, vendar veseli dnevi. Nobenemu izmed nas ni bilo breme delati tudi pozno v noč.

Končno je napočil četrtek, 23. junij, in ura 16.30. V zvoniku naše cerkve na Kokrici je nekaj močno počilo. Ogenj in dim sta se zelo hitro razširila po celotni cerkvi. V zgradbi je ostalo ujetih deset ljudi, v okolici cerkve pa se je zaradi panike izgubilo petnajst ranjenih ljudi. Kmalu po eksploziji so na kraj dogodka pri-

hiti kranjski poklicni gasilci, za njimi pa še člani PGD Kokrica. Ker je bil požar že zelo razvit, smo na pomoč poklicali še gasilce iz PGD Predoslje in PGD Kranj - Primskovo, za iskanje pogrešanih v okolici cerkve pa še kinologe, ki so s pomočjo psov preiskali velik del okolice cerkve. K sreči je bil to le scenarij za veliko demonstrativno vajo v okviru našega praznovanja.

V petek smo izvedli srečanje članic, ki je bilo kljub slabšemu vremenu zelo dobro obiskano. Nežnejše predstavnice gasilske organizacije so se preizkusile v gasilskih in družabnih igrah. Tako so morale pokazati nekaj spretnosti v vožnji s kolesom, prenašanju vode, streljanju na gol, pisanju pesmi in potiskanju žogice skozi gasilsko cev. Po srečanju je sledila velika zabava z ansambлом Čuki.

V soboto smo začeli že zjutraj. Najprej je sledila slovesna akademija, kjer smo se zahvalili vsem pomembnim gostom za njihov obisk ter vsem, s katerimi že vrsto let sodelujemo ter brez katerih naše društvo ne bi bilo tako uspešno. Po končani slavnostni akademiji je sledilo kosilo za vse goste. V popoldanskih urah je sledila velika gasilska parada. Naj povem, da smo zelo ponosni na to parado, kajti malokatero društvo se lahko pohvali s tako veliko udeležbo praporov, mlajših gasilcev, starejših gasilcev, članic, članov in vozil, kot jih je bilo pri nas na Kokrici. Vsi, ki ste si ogledali to parado, ste zares lahko videli veličasten mimohod vseh navzočih. Po končani paradi je iz rok botrov Majde Štern in Milana Dolinška voznik gasilec Jakob Likožar prejel ključke novega vozila, katerega smo predali v uporabo. Po končanem programu je sledila zabava z ansambлом Fantje z vasi. Naj povem, da smo zelo ponosni na to praznovanje, kajti s tem je društvo pokazalo, da dobro delamo, za vaščane KS Kokrica pa pripravilo nepozaben program.

Dovolite mi, da ta trenutek izrabim ter se v imenu PGD Kokrica zahvalim v prvi vrsti vsem članom in članicam, kajti brez vas na Kokrici ne bi izpeljali takšne prireditve. V dru-

gi vrsti bi se rad zahvalil obema botroma ter trgovini Mercator Kokrica za prostor, ki smo ga imeli na razpolago. Nadalje sledi zahvala še vsem sponzorjem in donatorjem, ki so s svojim bodisi finančnim ali materialnim vložkom pripomogli, da je praznovanje na Kokrici tako dobro uspelo.

V mesecu septembru smo organizirali izlet za vse člane društva. Vožnja po Primorski v poznem poletju je vsem zelo dobro dela. Naj povem, da smo na Kokrici izpeljali tudi tekmovanje v orientaciji za naše najmlajše gasilce. V mesecu oktobru smo bili v okviru javne gasilske službe povabljeni na večjo regijsko vajo Ruševina 2011 v starem poslopju Save v centru Kranja.

Ker pa nesreča nikoli ne počiva, smo letos kokrški gasilci odhiti na šest intervencij bodisi v domačem okolju ali na pomoč v sosednje vasi. Naj vas ob koncu še opozorim, da se je že začela sezona kurjenja v pečeh. Bodite skrajno pazljivi, da v okolici peči nimate shranjenih vnetljivih predmetov ter da redno letno pregledujete dimnike in se s tem izognete zahrbtnim požarom v dimniku.

Za konec naj povem, da bomo 2. decembra na Brdu pri Kranju iz rok župana Mohorja Bogataja prejeli občinsko priznanje za devetdeset let uspešnega delovanja na področju gasilstva. Zelo smo ponosni na to veliko priznanje, saj smo dokazali, da tudi na občinskem nivoju spoštujemo naše dosedanje uspehe.

Ob koncu leta mi dovolite, da se še enkrat vsem prav lepo zahvalim za vse ure, ki ste jih namenili našemu društvu, ter za vsa finančna in materialna sredstva, s katerimi ste olajšali naše delo. V mesecu decembru vas bodo s koledarjem v roki obiskali naši člani, katerim radi namenite svoj prostovoljni prispevek.

Na koncu vam seveda želim mirno in lepo praznovanje božično-novoletnih praznikov in seveda veliko sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva v novem letu.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Andraž Šifrer

Parada in prevzem vozila

Vaja - prikaz reševanja

Vadili se bomo v slogu

Gledališka zasedba GD Toj to! združuje študente z Mlake, Kokrice in širše okolice Kranja. Skupaj držimo in ustvarjamo, ker človek preprosto mora imeti nekaj, kar ga vsak dan sproti veseli, ga bogati in mu omogoča, da izpolnjuje sebe.

Pretekli sezoni je ožigosala drama o gospe, ki iz svojih krempļev nikakor noče izpustiti svoje davne romance z moškim, ki je danes poročen in ima družino. Z Žensko od prej smo mnogo gostovali, med drugim smo jo dvakrat uprizorili tudi na Kokrici. Obeta se nam še nekaj repriz, sicer pa že pridno pripravljamo novo celovečerno predstavo in tudi ta bo nekaj čisto posebnega.

Če je bila naša prva igra za malo bolj resne po duši, bomo z novim projektom prepričali vse, ki se radi pridete v gledališča sprostiti in nasmejati skrbno izvedenim šalam. V igri Vaje v slogu se bomo poigrali z idejo, kako smo si ljudje med seboj različni in da vsakdo premore svojevrsten pogled na svet. Ste kdaj pomislili, koliko različnih in nemalokrat pretiranih interpretacij bi lahko slišali od ljudi, ki so si ogledali povsem enak dogodek? In ali ne spadajo mednje tudi mediji, katerih namen je prirediti zgodbo še bolj sočno za javnost? Idejo smo vzeli pri avtorju Raymond Queneauju, ki je v svoji knjižici z istoimenskim naslovom isti dogodek zapisal na 99 različnih načinov. Zasedba sedmih igralcev bo skušala prikazati raznolikost karak-

Žiga Mrak in Katja Sreš

Odmeval bo blues

Gledališko društvo Gardelin je po poletnem malo daljšem počitku spet v polnem zagonu. V začetku septembra smo v sodelovanju z lutkovnim gledališčem Nebo in Zavodom za turizem Kranj skupaj pripravili predstavo V deželi škrate Krančka, ki verjamemo, da je vsem že dobro znana. Prav tako pa smo pridni tudi sami. Jeseni se je na odre vrnila naša zadnja uspešnica True Story (Resnična zgodba), ki je bila tudi režiserski prvenec našega **Anžeta Cunka**. Za vse, ki ste si našo zadnjo uspešnico že ogledali, pa sledi vesela novica. Kaj kmalu se nam na domačih odrih obeta nova uspešnica **Andreja E. Skubica** z naslovom Fužinski bluz, ki jo bo spet režiral **Jaka Šuštar**. Po naslovu lahko sklepate, da gre za nadvse zanimivo komedijo, ki se odvija sredi Fužin na izjemno pomembni nogometni tekmi. Več pa ne izdamo. Skratka, zanimivo dogajanje se obeta v Gardelinu.

Za konec vam voščimo samo še vesele božične praznike in polno kulture v letu 2012!

Gardelin

terjev, hkrati pa se pošaliti na račun medijev in "slavnih" obrazov televizije. Premierno si boste postavitev lahko ogledali spomladi 2012. Našemu programu lahko sledite na www.toj-to.si ali se pridružite skupini na Facebooku.

Kaj ni čudovit občutek, ko se nečesa veselimo? Mi, gledališčniki, ustvarjamo, vi, kultureljubci, nas pridete pogledat in tako je krog sklenjen. Nekaj oz. nekoga, kot je zapisal Minatti, moraš imeti rad. Želimo si, da v prihajajočih decembrskih dneh, ko je kulturna ponudba še posebej pestra, najdete vsak svojo hrano za dušo.

Pa srečno!

Tadeja Tomšič, foto: Tjaša Jenko

Slikopleskarstvo

PRIMOŽ BREZAR, s.p.

Tel.: (04) 20 45 578

GSM: (041) 697 467

(041) 656 181

Mlaška c. 75
4000 Kranj

AVTOSERVIS HERMAN NUNAR s.p.

Na Griču 1, 4000 Kranj

GSM: 041/712 314, e-pošta: hnnun@siol.net

HONDA

HYUNDAI

- servisiranje in popravila japonskih in drugih osebnih vozil
- menjava in centriranje pnevmatik
- polnjenje klimatskih naprav
- diagnostika avtoelektronike

PRODAJA IN VGRADNJA DELOV DOBAVITELJEV
ZA PRVO VGRADNJO
TER ORIGINALNIH NADOMESTNIH DELOV!

Izštevanke

Le poslušaj vsak,
rega, rega, kvak.
In poslušaj vsak
mlaka, mlaka, mlak.
Tinka, Tinka, Tinčica,
v knjigi piše zvončica!
Benjamin Pij Fende, 3.c

Le poslušaj vsak,
rega, rega, kvak.
Žaba je junak,
balon počí,
žaba skočí.
Hop, hop, hip,
ti loviš!

Matic Meglič, 3.c

Le poslušaj vsak,
rega, rega, kvak.
Žaba skočí,
v vodi počí.
Rega, rega, kvak,
pravkar naša žabica
postala je junak.
Luka Pestar, 3.c

Pa smo dočakali ...

Šolarji smo dočakali novo šolsko leto, zbiralno akcijo papirja pa jesenske počitnice, novo ograjo okoli igrišča ...

Dočakali smo začetek novega šolskega leta. Šolski prag je prvič prestopilo 31 učencev. Letos so tudi prvošolci začeli pouk zjutraj, tako kot drugi šolarji. Sprejem so jim pripravili drugošolci - pozdravila jih je Muca Copatarica, zaklad pa so odkrili pirati s Karibov.

Luka Golob, 1. č

Začetno obdobje je hitro minilo in dočakali smo prvi športni dan, ko smo se odpravili na pohod po mamutovi deželi. Vreme nam je bilo naklonjeno, dolžina poti nam ni delala težav, prav prijetno smo se razgibali.

Dočakali smo tudi prvo letošnjo zbiralno akcijo papirja. Prvič smo na oglasne deske v KS razobesili plakate, s katerimi smo krajane obvestili o akciji, saj so nas lansko leto nekateri klicali, da za zbiranje niso vedeli, učenci, ki so zbirali papir po hišah, pa jih tudi niso obiskali. Zbrali smo kar 9200 kg starega papirja in za to dobili 920 EUR. Del denarja smo nakazali za šolski sklad, preostalega pa bomo namenili za nakup novih Orffovih glasbil, igrač za PB, še vedno varčujemo za peskovnik. Lansko šolsko leto smo kupili novo ozvočenje, ki smo ga prvič preizkusili na proslavi ob dnevu državnosti. Druga akcija zbiranja papirja bo v mesecu maju.

Dočakali smo tudi jesenske počitnice. Dobro smo si odpočili, saj so skupaj s prazniki trajale kar devet dni.

Med počitnicami smo dočakali tudi novo ograjo okoli šolskega igrišča. Žoga ne bo več uhajala na bližnjo njivo, še najbolj pa smo veselili visoke ograje ob parkirišču. Za varnost šolarjev je poskrbljeno, žal pa ograja nekatere moti. S plezanjem po njej so je del že odtrgali. Tudi miza, ki je res dolgo ostala nepoškodovana, se sedaj ob koncu tedna izpod smrek pred vhodom preseli na igrišče, okoli nje in pred vhodom v šolo pa je polno črepinj. Bomo kdaj dočakali, da ne bo tako?

Obiske mladih članov RK, ki smo jih pričeli v lanskem šolskem letu, pa bodo dočakali nekateri starejši krajani. Otroci se teh srečanj zelo veselijo, so pa na obisku včasih še vedno malce zadržani in niso preveč zgovorni. Saj veste - vaja dela mojstra in zato sem prepričana, da bodo obiski postali prijeten družabni dogodek za oboje - obiskovance in učence.

Prav kmalu pa bomo dočakali letošnji novoletni bazar, ki bo 8. decembra. Rdeča nit prireditve bo ZIMA. Na prireditvi bodo nastopili vsi učenci šole in otroci iz vrtca, pripravili pa bomo veliko voščilnic in izdelkov, ki jih boste lahko kupili. Vstopnina za prireditev bodo, po dogovoru z RK, šolske potrebščine in originalno pakirana hrana. Če bomo pridni, pa bomo dočakali tudi dedka Mraza. **Dijana Korošec**

Lovro Drehar Plesnik, 5 let, Skupina Medvedek

Domišljajska spisa

Hotel z dvajsetimi zvezdicami

Nekoč so živeli trije mucki. Najstarejši je bil Pacek, ker je vedno pacal po hrani. Druga je bila mačka Mrmjavka. Tretji pa je bil muc Pujed. Skupaj so imeli zelo veliko denarja. Odločili so se, da naredijo hotel z dvajsetimi zvezdicami. Zgradili so ga v enem mesecu. Družina gosk so bili prvi gostje. Goske so se prišle pogret v bazen naravnost iz Atlantskega oceana. Drugi gostje so prišli iz Amerike občudovat Slovenijo. Nato je prišel noj Zvitonog. Prišel je na počitek za cel mesec. Potem pa so se v tem hotelu znašli tudi ljudje. Oblečeni so bili v živalske kože in obuti v čevlje z visokimi petami. Prav vsi drugi gostje so se jih prestrašili. Vendar so živali kmalu spoznale, da jim ljudje nočejo nič slabega. Sicer pa so ti ljudje ostali v hotelu samo tri dni, potem se jim je mudilo kopat jame za svoj dom. Živali so ob odhodu človeških gostov jokale. Muca Mrmjavka jim je zamrmrala veselo pesem. Muc Pujed pa jim je zaplesal tango.

*Ko so se vse živali ob tem že dovolj nasmejale, je nazadnje prišel še muc Pacek. Bil je ves popackan. Ko je namreč pomival posodo in pripravljaval kosilo, se je popackal z evrokremom, nutelo, kečapom in še s praškom za perilo pa z lepilom ter majonezo. Vsi so se zato smejali do noči. **Lenča Malovrh, 5. č***

Torba me je nesla v narobe šolo

Bilo je megleno torkovo jutro. Ura me je zbudila že ob petih. Zdelo se mi je čudno, saj mi drugače zvoní ob sedmih. Hitro sem se unila in oblekla. Takrat pa se je začelo. Torba je kar skočila name in hop - gremo v šolo. Vedela sem, da sem še zgodnja, a kaj, ko se je torbi tako mudilo.

Hodila sem po pločniku, na cesti je bilo malo avtomobilov. V bližini šole pa sem srečala že veliko sošolk in sošolcev. Nisem vedela, kaj se dogaja. Vsi so hiteli proti šoli, torbe so kar odskakovale na njihovih ramenih. V razredu je že bilo nekaj učencev, ki so sedeli na mizah. Zvezke in knjige so imeli pripravljene na stolih. Učiteljica je vsa navodila napisala na tla. Tudi sama sem iz torbe vzela puščico. Začela sem pisati kar z brisalcem. Zraven sem imela nalivno pero, ki mi je pomagalo pri napakah in mi jih je pobrisalo. Kar naenkrat so v razred prišli tudi drugi delavci šole: kuharica, čistilka, hišnik, ravnatelj in tajnica. Nastala je velika zmešnjava. Čistilka je popravljala okno, hišnik je pomival po tleh, ravnatelj pa je pripravljaval malico kar sredi razreda. Kuharica je začela popravljati teste. Učiteljica pa je igrala računalniške igrice. Malo kasneje so sedli k nam in se začeli učiti. Pisali so kar po tleh, ker zvezkov niso imeli. Prav nič lepo se niso obnašali, tudi učiteljci so odgovarjali in počeli so razne lumparije. Pri matematiki so bili vsi računi izračunani narobe, a smo vseeno dobili odlično oceno. Športno vzgojo smo imeli kar na hodniku, skakali smo po garderobnih klopih, da so oblačila kar letela po tleh. Pri likovni vzgoji smo vse barve zmešali skupaj in s tistim odtenkom prebarvali tablo. Pri slovenščini smo pisali spis z brisalcem. Ni bilo pomembno, kaj napišeš, in tudi ne, kako napišeš; vse je bilo v redu.

*Dan v narobe šoli je hitro minil, bil pa je precej naporen in utrudljiv. Raje grem spet v pravo šolo, kjer se pravilno učimo in smo zares pravi učenjaki. **Patricija Brezar, 5.c***

Kaj si počel med jesenskimi počitnicami?

Učenci novinarskega krožka s podružnične šole na Kokrici so četrtošolce povprašali, kako so kaj preživeli letošnje krompirjeve počitnice? Kaj jim je bilo najbolj všeč?

Odgovori učencev iz 4.c razreda:

Ilhan Bajrović: Lahko bi rekel, da mi je oči naredil novo kolo. Všeč pa mi je bilo to, da sem bil na bazenu.

Tamara Svoljšak: Te počitnice si bom zapomnila po tem, da sem bila v Dolenji vasi, kjer smo nabirali gobe in se igrali.

Ana Podpeskar: Jaz pa med počitnicami nisem pozabila na šolo, zato sem se med drugim tudi učila.

Alja Lah: Med počitnicami sem imela dovolj časa, da sem lahko hodila s sosedovim psom na sprehode.

Tim Rutar: Najbolj mi je bilo všeč na morju, ko sem veliko časa preživel kar pod vodo in se igral s prijatelji.

Aljaž Rožman: Med počitnicami smo bili v Španiji.

Ana Krek: Imela sem dovolj časa, ki sem ga lahko preživela z očkom.

Odgovori učencev iz 4.č razreda:

Gašper Jerala: Bil sem na Triglavu. Hodil sem tudi po drugih hribih in vrhovih.

Anže Gros: Najbolj mi je bilo všeč, da sem veliko plaval.

Maja Bertoncely: Med počitnicami sem bila pri stari mami.

Teodora Todorović: S prijateljico sva igrali na različne inštrumente. To si bom najbolj zapomnila o letošnjih krompirjevih počitnicah.

Nika Ošljaj: S taborniki smo šli na 'jesenovanje'. Super je bilo, ker sem si tudi malo odpočila.

Erik Valjavec: Bil sem na treningu boksa.

Nik Lombar Mravlje: Počitnice so super, saj takrat ni pouka. To mi je zelo všeč.

Smiljan Hude: V spominu mi bo ostalo potovanje v Dubaj. Tam smo bili tudi v puščavi.

Tara Podjavoršek: Jesenske počitnice sem preživela na Primorskem.

Lea Bodiroža, 1. c

Domišljjski spis

Nagajivo spodnje perilo

Ura je bila deset zvečer in vsi v družini Novak so že spali. Ko je ura odbila deset, je iz omare skočilo spodnje perilo in odšlo v kopalnico. Nogavice so poiskale druge pare. Spodnje hlače so se zašile, spodnja majica se je malo razrezala s škarjicami, hlačne nogavice pa so se raztegnile. Ko je ura spet odbila, je perilo hitro skočilo nazaj v omaro. Zjutraj, ko so se Novakovi prebudili, so bili vsi jezni in so za to krivili drug drugega. Nekoga je zaradi razrezane majice zeblo v hrbet, nekemu niso bile prav hlačne nogavice, nekdo ni mogel obleči spodnjih hlač, spet drugi je bil v nogavicah videti kot klovn.

Vsi člani družine Novak so zganjali paniko, spodnje perilo pa se je v omari smejalo.

Tevž Sitar, 5.č

Govoreče drevo

Sem jelka. Živim v gozdu zraven ceste. To mi ni všeč.

Rada bi živela v gozdu ob potoku. Tam bi me obiskalo veliko živali. Pa tudi veliko dreves bi bilo ob meni. Zraven bi rasle gobe in gozdni sadeži. Tam bi bila na svežem, čistem zraku. Ne bi bilo izpušnih plinov.

Bila bi velika, imela bi velike iglice in tudi veje. Ne bi imela zajedavcev. Imela bi veliko prijateljev. Zdaj imam za prijatelje le ptičke in veverice.

Rada bi videla, da bi bila zraven mene v gozdu lesena hišica. K meni bi prihajali ljudje. Ne bi me požagali in vame zabijali žebeljev.

Če bi živela v začaranem gozdu, bi tam živeli tudi palčki. Bili bi prijazni in tudi hudobni palčki. Hudobni bi gozd razmetavali in si nagajali, prijazni bi gozd pospravljali. Najstarejši bi bil star sto let in bi bil prijazen. Najmlajši pa bi bil star deset let in bi spadal med hudobne škrate.

Iza Strniša, 3.č

Velikanov ženitveni oglas

Sem samski velikan, ki iščem ženskico za par. Sem zabaven in vesel, dobrega srca, vesel.

Ker srce mi hrepeni po tebi, te povabim k sebi.

Pridi zdaj k meni - na piškot in bel kompot.

Upam, da si me želiš in se z mano poročiš!

Emma Grmek, 5.c

Sem velik velikan, velik čez cel Kranj, a nisem hudoben teleban.

Rabim lepo velikanko, ki ima rada čajanko, in modro ciganko.

Če si zaljubljena vame, ti bom naredil šopek iz banane.

A ne skrbi, notri niso vrane.

V votlini živim, tam si hrano solim in hudobnim oprostim.

Val Dolenšek, 5.c

Opis predmeta

Moja peresnica je pravokotne oblike in je velika kot majhen šolski zvezek. Uporabljam jo za shranjevanje šolskih potrebščin. Ima deset majhnih predalčkov za različne predmete. Ob straneh ima velike skrite predale, ki so zašiti z zadrgo. Zraven pa sta dva odkrita predala. Skoraj celo puščico pa zaseda velik predal, v katerem imam barvice in flomastre. Poleg nje ga je še predal za radirko. Nejc Štern, 3.č

Narobe svet

Če učenci učijo učiteljice, če sonce vrti se okrog Zemlje,

če mačka leže jajca,

če pes pelje na sprehod Tijo,

če tabla riše na učiteljico,

če računalnik prižge Mašo,

če metla pometa Lino,

če raca koti mladiče,

če lego kocke sestavljajo Niko,

če globus vrti Tevža,

če konj jaha Tineta,

če okno odpira Natašo,

ČE TAK JE KJE NA SVETU RED,

JE TAKŠEN RED NAROBU SVET!

Teja Sajovic, 5.č

Tim Pogačnik, 3. c

Jona, hvala!

Vsak dan nas je budil vzklik: "V tvojo smer." Klic nas je vodil na oratorij, nas spremljal skozi zgodbo o trmoglavem preroku Joni, nas usmerjal in opozarjal na pravo pot ob najbolj živahnih delih oratorija.

Več o dogajanju vam bodo znali povedati najmlajši udeleženci oratorija, sama pa bi se v tem trenutku rada zahvalila vsakomur posebej in vsem skupaj. Prva zahvala gre vsem animatorjem. Skupaj smo premagali marsikatero težavo in tako bili podobni Joni. Hvala, ker ste pokazali voljo do animatorstva, sodelovali na številnih pripravah, bili pripravljeni poslušati in hoditi v smer, ki nam jo je začrtal Gospod.

Hvala tudi vam, dragi otroci in starši. Bili ste poklicani in ste se odzvali. Otroci, hvala, ker ste nam, animatorjem, dnevno pošiljali salve smeha, staršem seveda najlepša hvala za zaupanje.

Zahvala gre g. župniku, ki je bil dnevno naš duhovni vzgojitelj in pričevalec. Hvala vam! V ozadju so vedno dobri ljudje, ki s svojim iskrenim in poštenim delom pomagajo soustvarjati celoto oratorija. Hvala ge. Tilki, g. Blažu Zabretu in g. Martinu Leskovarju. Do nas so bili usmiljeni tudi številni sponzorji, ki so nam ponudili tako denarno kot materialno pomoč. Najlepša hvala. Hvala tudi vsem neimenovanim. Včasih se kdo nesrečno izmuzne s seznama, a saj veste - nekje je vse zapisano! Čeprav smo oratorij končali, korakati ne bomo nehali. Otroci, naj vas vrednote "oratorijskega tedna" celo leto vodijo po njegovih poteh v pravo smer.

Petra Krumpetar

Na Kokrici spet tečemo "na domačih smučeh"

Na pobudo Upravnega odbora ŠD Kokrica je bila v mesecu septembru dolgoletno uspešna Tekaška sekcija Športnega društva Kokrica preimenovana v Tekaško biatlonsko sekcijo, njeno vodenje pa je prevzel naš krajan Franci Rutar s ciljem vzgajati vrhunske smučarske tekače in biatlonce.

Do tega je prišlo zaradi razhajanj v pogledih pri vodenju in delu z mladimi tekači smučarskega teka - tekmovalci, ki je veljalo v klubu TSK Merkur, ki je bil v zadnjih nekaj letih, ko tekaška sekcija ŠD Kokrica ni bila več tako aktivna na področju vrhunskega smučarskega teka, njen nosilec v MOK.

Tekaško biatlonska sekcija ŠD Kokrica ima kot plod dolgoletnega dobrega medsebojnega sodelovanja krajanov Kokrice v najemu kombi PGD Kokrica in kombi Zbora za biatlon pri Smučarski zvezi. Z razumevanjem sponzorjev in donatorjev, ki so kljub težkim časom pripravljani podpirati nekdanje najboljše društvo v panogi smučarskega teka, se trudimo zagotoviti potrebna finančna sredstva.

Mlade tekmovalce, večinoma domačine s Kokrice, smo že opremili z dresi in tekaško opremo. Obe trenerki, naša krajanica in olimpijka Maja Benedičič in Tadeja Brankovič Likozar, prav tako članica ŠD Kokrica in olimpijka, z otroki trenirata večinoma na asfaltnih površinah in gozdnih stezah Javnega zavoda Brdo in okoliških vršacih ter v telovadnici, kjer si otroci nabirajo moč in znanje o osnovah smučarskega teka. Zimski treningi bodo večinoma na naših progah Kokrica, ki smo jih uredili in homologirali že davnega leta 1986.

Za ozaveščenost mladih tekmovalcev, njihovih staršev in članov društva imamo vsake tri tedne predavanja o različnih temah. Na prvem, ki je bilo 7. novembra s temo Zdravo življenje in prehrana mladih športnikov so udeleženci pozorno prisluhnili besedam dr. Jurija Šorlija in kuharskega mojstra Tomaža Rutarja, ki sta bila prav tako nekdanje naša tekmovalca. Naslednje predavanje z naslovom Pravila

smučarskega teka - etika in morala, kjer bo predavatelj Peter Petriček, doajen smučarskega teka v Sloveniji in dolgoletni funkcionar Mednarodne smučarske zveze FIS, bo ob koncu novembra.

Krajevna skupnost Kokrica nam je radodarno priskočila na pomoč in nam zagotovila v domu krajanov del kletnih prostorov, kjer bomo skladiščili našo opremo za izvedbo tekem in v njih pripravljali smučič pred tekmovanji.

Izkazali se bomo tudi kot organizatorji, saj imamo v načrtu 8. januarja 2012 pripraviti tekmo za kategorije mlajših in starejših dečkov in deklic. Tekma bo na Kokrici, če ne bo snega, pa s startom ob 13. uri na Pokljuki. Že naslednji vikend 14. januarja 2012 bomo znova poskušali izvesti Špageti maraton na Kokrici. V primeru pomanjkanja snega se maraton lokacijsko ne prestavlja, ampak bo odpovedan.

V sodelovanju z Zavodom za šport MOK so zagotovljena finančna sredstva za urejanje tekaških prog na Kokrici v celotni okolici Kranja, kar naj bi dodatno povečalo priljubljenost smučarskega teka. Vodja teh aktivnosti na Zavodu je naš nekdanji profesionalni trener in prav tako naš krajan Miran Kavaš.

Če bodo ugodne snežne razmere na tekaških smučarskih progah Kokrica in na Kranjskem polju, bomo pripravljali brezplačne tečaje smučarskega teka za starše in otroke, krajanje Kokrice in okolice. Med šolskimi počitnicami od 18. do 26. februarja 2012 pa bomo organizirali tridnevni tečaj teka na smučeh za šolsko mladino, ki bo prav tako brezplačen.

Rutar Franc, Branko Roblek

Advent in božič v župniji svetega Lovrenca na Kokrici

Veseli december ali predbožični čas nima veliko opraviti s tem, kar je bistveno za krščanstvo. Kristjani upamo, da obstaja še več kot to, kar poznamo.

Na žegnanjsko nedeljo, 30. oktobra, smo z veseljem in hvaležnostjo obudili spomin na blagoslov temeljnega kamna nove župnijske cerkve. Ustanovitev župnije pred štiridesetimi leti je bil poseben mejnik v življenju kokrških faranov. Slovesno somaševanje je vodil pomoljni škof dr. Anton Jamnik. V prisrčnem nagovoru se je s hvaležnostjo spomnil vseh, ki so si takrat prizadevali zgraditi cerkev in župnijski dom. Vse pa nas je povabil, da si še naprej prizadevamo pričevati in živeti vrednote evangelija in tako graditi živo Cerkev. V spomin na ta dogodek je bila nad temeljni kamen nameščena podoba graditelja in prvega župnika na Kokrici Ladislava Kovačiča.

Končujemo staro cerkveno leto in začenjamo novo. V Cerkvi govorimo o liturgičnem letu B, v katerem beremo, poslušamo in razmišljamo odlomke iz evangelija, ki ga je napisal sveti Marko. Tega evangelista poznamo po njegovih kratkih in jedrnatih stavkih in opisih dogodkov iz Jezusovega življenja.

Evangelist Marko želi s svojim pisanjem povedati, da se je Jezus - Božji Sin rodil, da bi umrl in nas z veličastnim vstajenjem povabil k sebi v večno življenje. Božja modrost v osebi Jezusa Kristusa prihaja kot čudež na zemljo. Teolog Origen (živel je sto petdeset let kasne-

je) se čudi tej Božji Norosti, da se hoče izprazniti in napolniti s človeškim, da bi človek postal Božji. "Ta čudež povsem presega vse človeško stremenje; krhkost umrljivega razuma sploh ne ve, kako naj zazna in uvidi, da je ... Božja Modrost vstopila v naročje žene in je bila rojena kot majhen otrok in je jokala, kakor jokajo majhni otroci, in končno, da je bil, ko je umiral, pretresen, tako da je sam zaklical: 'Moja duša je žalostna do smrti!' ... Priti (med

nas) zanj ne pomeni zamenjati kraj, temveč postati viden. Kristus je stopil dol na zemljo iz sočutja do človeškega rodu." Mar ni sočutje eden od obrazov ljubezni?

Naj bo teh nekaj misli izhodiščna točka za letošnji advent kot pripravo na Božič. Od nas je odvisno, ali bomo ta prihod zaznali. "Veseli december" ali "predbožični čas" nima veliko opraviti s tem, kar je bistveno za krščanstvo. Kristjani upamo, da obstaja še več kot to, kar poznamo. Čutimo, da nekaj še mora priti. Stopamo v advent, ki je v marsičem drugačen, kakršen naj bi bil. Kljub temu nekaj smernic.

Ne jezimo se na vrvež okrog sebe. Tega ne moremo preprečiti. Tudi v tem glejmo nekaj pozitivnega. Ljudje hočejo drugega obdarovati, pokazati svojo naklonjenost, se nekoliko razdajati. Dolžni pa smo se spomniti, kje je treba iskati najdragocenejše božično darilo - v jaslicah.

Veselite se praznovanja, miru ob adventni svečki, prislunhite adventni pesmi.

Če se želite izogniti stresu, si izberite nekaj malega za svoj osebni advent. Lahko je simbolično majhno dejanje, branje duhovne knjige, določenega svetoepisemskega odlomka, molite

svojo najljubšo molitev. Zakaj moliti? Odgovor je preprost: da bi živeli. Živeti pomeni ljubiti. Ljubi samo tisti, ki je ljubljen, ki ga je ljubezen prevzela in prenovila. Ko molimo, dopuščamo, da nas Bog ljubi. In to je advent; pričakovanje, da bo prišlo še več, pričakovanje, da prihaja On.

Božični prazniki pomenijo vsako leto korak večje oddaljenosti od prvega Kristusovega prihoda v človeški podobi, a tudi korak bližje drugemu Kristusovemu prihodu v slavi. Krščansko pojmovanje Božiča v eharistični daritvi, s prejemom obhajila in z božjim mirom v srcu in z ljudmi, v dobroti in ljubezni do vsakega človeka pa pomeni doživetje Kristusovega prihoda k nam danes.

Vsem želim božične milosti, božji blagoslov in varstvo, notranji in zunanji mir, medsebojno prijateljstvo in ljubezen. Mir in dobro želim tudi vsem, ki božične skrivnosti ne poznajo ali vanjo ne verujejo. Kristusovo rojstvo pomeni odrešenje za ves svet, zato vsem voščim in želim blagoslovljene, srečne in vesele božične praznike, ki naj osvetlujejo tudi prihajajoče novo leto 2012.

Jože Klun, župnik

MARINAR

Tomaž Gornik s.p.

Proizvodnja in popravilo čolnov za razvedrilo in šport, izposojanje športne opreme, posredništvo, druge poslovne dejavnosti - poslovno posredništvo

Dolžanova pot 6 - Kokrica
4000 Kranj - Slovenija
E-mail: marinar@siol.net
tel. / fax: + 386 (0)4 2049 340
GSM: + 386 (0)41 75 31 21
www.marinar-gt.si

"Nimam časa" je naš moto

Poletje se poslavlja in prihaja zima, to je čas, ko mora tudi narava počiti. Za nas, upokojence, pa to ne velja, saj smo aktivni, tako poleti kot pozimi.

Naše delo se začne takoj po novem letu, saj gremo januarja že na pohod v Dražgoše. Naši pohodi so vse leto; in to vsako drugo soboto v mesecu. Na teh pohodih je udeležba dobra, saj so pohodi prilagojeni povprečnim zmožnostim, razen dveh vzponov, ki sta zahtevnejša.

Med letom imamo tudi veliko razvedrilnega programa. Že februarja imamo pustno zabavo, v marcu občni zbor, v avgustu piknik naših upokojencev z veliko udeležbo. Septembra je srečanje upokojencev Gorenjske, potem pride jesen in s tem martinovanje in zaključek leta.

V zimskem času, kakor tudi poleti, smo zelo aktivni v športu. Pozimi vsako sredo kegljamo na kegljišču Triglav. Kegljamo vse do maja, ko zamenjamo kroglo za kolo. Kolesarjenje je primerno za vsakogar, saj ne gremo daleč, povprečno naredimo dvajset kilometrov. Naši upokojenci se udeležujejo tudi balinanja, resno vadijo in se udeležujejo tekmovanj.

Spomladi, ko se narava prebuja, se prebudijo tudi naši izleti po Sloveniji in tudi zunaj meja. Izlete imamo tri: spomladi enega in dva v jeseni, v poletnem času pa še dva kopalna izleta v Izolo.

Kakor vidite, je naše društvo zelo delavno. Priskrbljeno je za vsakogar nekaj. Če se udeležijo samo nekaterih aktivnosti, si že polno zase, kajti tudi doma nas čaka delo, saj varuje-

Pohod na Pangeršico (lovski dom)

mo vnuke in še kaj, zato lahko rečemo: "Nimam časa." Zato pristrčno vabim še druge upokojence, da se nam pridružite in včlanite.

Bližajo se prazniki in novo leto. Ob novem letu se bomo zamislili, kaj smo zamudili, kaj bi še lahko naredili, zato naredimo plan za pri-

hodnje leto. V imenu društva kakor tudi v svojem imenu vam želim vesele božične praznike in srečno novo leto. To voščilo naj posebno velja bolnim in tistim, ki živijo v domovih.

Jožef Kern,
foto: arhiv DU

Društvo upokojencev: prostovoljci

Prostovoljno delo je marsikaj in na marsikaterem področju v državi. Posameznik se sam odloči za prostovoljno delo. Prostovoljec je tisti, ki opravlja določeno aktivnost za druge ali skupnost. Za to delo se odloči sam in za opravljeno delo ne pričakuje plačila.

Spremljanje učinkovitosti prostovoljnega dela

Kljub vse večjemu številu strokovnih in drugih institucij ni zbranih podatkov o potrebah starejših ljudi. To bi bilo koristno za državne in lokalne službe, saj bi tako lahko načrtovali programe, še zlasti za tiste, ki so pomoči najbolj potrebni. Prostovoljci, ki živijo med ljudmi, tudi najbolj poznajo njihove potrebe.

Zato je program Starejši za višjo kakovost življenja doma zelo ustrezen, sam omogoča spoznavanje potreb starejših ljudi. Učinkovitost prostovoljnega dela v tem programu je vse bolj prepoznavna, saj prispeva tudi k reševanju različnih potreb.

Z informiranjem uporabnikov, predvsem starejših, ki svojih pravic ne poznajo, prispevamo k ozaveščanju o življenjskih potrebah in pravicah ter k motivaciji za lastno aktivnost in urejanje posameznikovih težav.

Ko naletimo na težje primere, lahko prostovoljci oz. prostovoljske organizacije posredujejo pri odgovornih službah, kar prispeva k hitrejšemu reševanju problemov.

Prostovoljci imajo moč, da ozaveščajo lokalno okolje in širšo javnost o tem, da je dobro prepoznavati razne probleme in lahko spodbujajo razne akcije za skupno reševanje socialnih, kulturnih, vzgojnih in drugih nerešenih situacij v okolju.

Ob rasti ozaveščenosti v vrstah prostovoljcev, ki prepoznajo probleme z več vidikov, lahko to vpliva tudi na državne in druge organe. Ti bodo zaradi tega spreminjali in sprejemali zakonske in druge akte, ko

bodo omogočali hitrejšo reševanje stanja na terenu in izpolnjevanje potreb starejših. V tem času je pomembno, da v okviru že sprejete zakonodaje spodbujamo postavljanje zagovornikov, varuhov pravice bolnikov, človekovih pravic, pooblaščenec, spremljevalcev, ki bodo v osebno pomoč ljudem v stiskah, saj mnogi ne zmorejo reševati življenjskih problemov.

Vrednotenje in nagrajevanje prostovoljstva

Prostovoljci ne delajo zato, da bi bili plačani. Vendar pa upravičeno pričakujejo, da je njihovo delo vredno pozornosti in pohvale, bodisi s strani lastne organizacije ali s strani drugih vladnih in nevladnih organizacij.

Prostovoljstvo je namenjeno vsem ljudem, saj predstavlja mrežo državljske angažiranosti in tako soustvarja socialno državo. Zato je država poklicana, da spremlja in vrednoti to dejavnost ker spremlja tudi zakonska izhodišča do prostovoljstva.

Najboljša nagrada prostovoljkam in prostovoljcem izvira iz njihovih motivov. Mnogim pomeni največ, da je njihovo delo sprejeto, spoštovano, da so z njim zadovoljni uporabniki. Kljub temu pa prostovoljci potrebujejo tudi različne oblike nagrajevanja, kot so srečanja s kulturno zabavnimi programi, izleti itn. Veliko jim pomeni priznanje z drobno oz. s knjižno nagrado.

Ob tem pa je zelo pomembno, kdo lahko in kje podeljuje priznanja. Zato je treba tudi nagrajevanje prostovoljstva opredeliti v pravilih organizacij. S tem dvigamo vrednost programom in vrednost samim prostovoljcem, ki programe izvajajo. Takšni programi in prostovoljci pomenijo tudi za državo velik prispevek k izboljšanju življenja vseh generacij. **Vlado Todorović**

Darila za nove naročnike

vzglavnik Dremavček

Gorenjski Glas

ali palični
mešalnik
BOSCH

ali
darilni bon
za trgovine TUŠ
v vrednosti 20 EUR

ali

knjiga
Pozdravljene gore II

ali darilni bon
za refleksno masažo
stopal

NAROČILNICA

- Na Gorenjski glas se želim naročiti najmanj za eno leto (cena izvoda je 1,50 EUR).
Brezplačno ga bom prejemal 3 mesece, prejel bom od 10- do 25-odstotni popust, enkrat mesečno brezplačno objavo malega oglasa, veliko zanimivega branja in darilo.

Ime in priimek:

Naslov:

Poštna številka in kraj:

Tel.: Podpis:

Naročilnico pošljite na Gorenjski glas, Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj ali pokličite na 04/201 42 41.

Turistično društvo bo praznovalo

Bliža se konec leta, zato je čas, da predstavimo delo Turističnega društva Kokrica v tem polletju. V letu 2012 praznujemo 40-letnico delovanja društva.

Četrty Pohod po mamutovi deželi

Izbor za naj kostanjček

V mesecu avgustu smo na nogometnem igrišču pripravili že tradicionalno prireditev Življenje v času mamuta in septembra 4. Pohod po mamutovi deželi. Z obiskom obeh smo zadovoljni in pričakujemo še večji obisk v prihodnjih letih. Ob koncu oktobra smo v sodelovanju z Mercatorjem pripravili izbor za naj kostanjček. Izdelke iz kostanjev zbira trgovina na Kokrici, ocenjujejo jih kupci in komisija. Mercator bogato nagradi najboljše iz obeh ocenjevanj. Ob prebiranju tega članka bo za nami tudi že 12. Večer ob krušni peči, v katerem prikazujemo kmečke običaje ob zimskih večerih. V letošnjem večeru so naš program obogatili gostje iz Gradeža pri Turjaku s svojimi deli in skupino Odmev.

Tradicionalne prireditve v decembru:

- **obisk Miklavža** v petek, **2. decembra, ob 17. uri** z igrico in darili za predšolske otroke;
- **novoletni koncert** bo v **soboto, 17. decembra, ob 16. uri**. Odlični izvajalci nas bodo z glasbo popeljali v predpraznično vzdušje, lepo vabljeni;
- **prižgimo luč domovini**, pohod z baklami ob dnevu samostojnosti po ulicah Kokrice bo **26. decembra ob 17. uri** izpred Mercatorja, vabljeni z baklami;
- v zimskem času smo pripravili nekaj predavanj: **7. decembra o zdravih ob 17. uri**, za leto 2012 še usklajujemo termine.

Podrobnejše informacije o naših prireditvah najdete na naši spletni strani www.turisticno-kokrica.si.

redno vas obveščamo tudi s plakati in z objavami v Gorenjskem glasu.

V letu 2012 praznujemo 40-letnico delovanja Turističnega društva Kokrica. Slovesna prireditev ob jubileju bo v soboto, 3. marca 2012, obogatena s kulturnim in zabavnim programom.

Še pred tem, v februarju, bomo imeli koncert Slovenskega okteta, ki je vedno enkratno, polno obiskan ter zaželen doma in po svetu.

Prireditve so namenjene VAM, dragi krajanj! Vedno ste lepo povabljeni.

Za zaključek želim v imenu Turističnega društva in v svojem imenu vsem krajanjam, krajanom in sodelavcem dobrega sodelovanja, zdravlja, uspehov in sreče v novem letu 2012.

J. Rihter

Mamutove limonce

- 6 bio limon
- 0,75 l domačega žganja
- 0,5 l vode
- 25 dag sladkorja

Bio limone operemo. Zelo na tanko jih olupimo in pri tem pazimo, da ne lupimo belega dela lupine, ker bo ta kasneje dajal grenak priokus. Olupke damo v velik kozarec s pokrovom. Olupljene limone tudi ožamemo in sok prelijemo čez olupke. Dolijemo domače žganje. Kozarec zapremo in močno premešamo. Postavimo ga v temen in hladen prostor za 3 do 4 tedne. Po tem času limonino žganje precedimo. Zavremo 0,5 l vode in v njej raztopimo 25 dag sladkorja. Ko se sladka voda ohladi, jo dolijemo limoninemu žganju. Dobro premešamo, prelijemo v steklenice in dobro zapremo.

Na zdravje in vse dobro v letu 2012 vam želi vaša Zofi!

